

vist om, at, hvad enten denne Skattelov bliver gennemført eller ikke, saa vilde Jernbaneanlægene blive fuldførte og blive fuldførte af den nuværende Regerings nuværende Medlemmer. Jeg kan paa ingen Maade gaa ind paa den Betragtning, at, hvor en særlig Lov fastsætter en Bestemmelse, og Pengene bevilges i den yderste Tid — thi det er den yderste Tid, idet den høitærede Finansminister og den høitærede Indenrigsminister ikke vilde paabegynde Arbejdet itide, ifjor — der kan det være Gjenstand for en ny Overenskomst mellem Regeringen og den lovgivende Magt, om der virkelig skal gjøres Alvor af disse Foretagender eller ikke. Forholdet er i mine Tanker ligesom det, at Bedømmelsen netop maa ske ad den rent formelle Retstvei, og jeg troster mig til at antage, at den vil ske ad denne Vei, for saa vidt Regeringen, hvad jeg dog ingenlunde har nogenstund frygt for, virkelig skulde prøve paa at anstille dette Forsøg. Jeg for mit Vedkommende ser ingen Forskjel imellem den utvivlsomme Forpligtelse, som den høitærede Justitsminister angav, at der var tilstede for Staten til at betale de Rønninger, som vare fastsatte i særlige Love, naar Pengene vare bevilgede paa Finansloven, og Regeringens Forpligtelse til at fuldbyrde disse Jernbaneanlæg, naar den bevilgende Myndighed har bevilget Pengene dertil; Forpligtelsen er i mine Tanker i begge Tilfælde tilstede.

Dengang jeg midt under Forhandlingerne igaar begjerte Ordet, var det selvfølgelig ikke for at komme ind paa det Spørgsmaal, jeg nys har udtalt mig om; det var selvfølgelig i Anledning af, hvad vi igaar horte den høitærede Finansminister udtale. Jeg kan nu ikke tilbageholde en Forundring over, at en Lov af en saadan Vigtighed som Finansloven kommer ind til Forhandling i dette Thing, uden at indledes af den høitærede Regering, uden at den høitærede Regering benytter Leiligheden til strax at forklare sin Stilling ligeoverfor saa vigtigt Lovarbejde, som Finansloven dog utvivlsomt er, og uden at Regeringen navnlig klarer sin Stilling ligeoverfor de utvivlsomme Punkter i Finansloven, det vil sige, de Punkter i den, som ikke have haft den høitærede Regerings Bifald ved Forhandlingerne i det

andet Thing. Den høitærede Finansminister benyttede ikke Leiligheden til strax at meddele Thinget en saadan Forklaring af Regeringens Stilling til Finansloven i dens Helhed, og da det er det kongevalgte Medlem, der sidder her tæt ved mig (Fischer), stillede klare Spørgsmaal til Regeringen, om den vilde stille Undringsforslag til Finansloven eller ikke, saa svarede den høitærede Finansminister med en endogsaa lang Række af Forklaringer, men, som det forekom mig, Forklaringer, der lade Hovedpunktet ligge fuldstændig uklart, nemlig det, om Regeringen vilde eller ikke vilde stille Undringsforslag. Jeg skal kun henbise erede Medlemmer, som maatte maatte have overhørt det, til, hvad der nu foreligger trykt. Jeg vil henvise til hvad der af den høitærede Finansminister findes udtalt Sp. 2620, nederst paa Siden. Der udtaler den høitærede Finansminister som Svar paa Spørgsmaalet fra det 8de kongevalgte Medlem, at saaledes som Sagen stiller sig for ham i Dieblisset, saa er der i alt Fald ikke nogen Tanke om, at noget Saadant fra hans Side skulde finde Sted som det at fordre Undringer, og senere i Slutningen af sit Foredrag, nemlig Sp. 2623, udtaler den høitærede Finansminister, at det kun er forsaavidt, at der ikke skulde komme noget Supplement til Indtægten, saaledes som det er antydet i § 27 under Nr. 2, at han har nogen Betænkelighed ved Finanslovsforslaget, saaledes som det er indkommet fra det andet Thing; men saa føjer den høitærede Finansminister til: „Derfor det, som jeg haaber og venter, kommer til, saa er der for mig ingen Betænkelighed ved Finanslovsforslaget, og saa anser jeg ogsaa det af det 8de kongevalgte Medlem fremdragne Punkt under § 10, L. 2, som bragt i fuldstændig Orden, og agter ikke derom at stille noget yderligere Forslag til det høie Thing.“ Jeg kan ikke se rettere, end at det er et ligesom Forbehold fra den høitærede Finansministers Side om eventuelt at stille Undringsforslag til Finanslovsforslaget, hvis et Lovforslag, der i dette Dieblis ligger i det andet Thing, maatte faae en anden Skjæbne der end den, Finansministeren tænker sig. Denne, som jeg vil betegne det, afventende Position, kan jeg meget vel erkjende for at være